

ע"פ 16104/09/16 - ציון צבר נגד עיריית חולון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

עפ"א 16104-09-16 צבר נ' עיריית חולון

המערער המערער

נגד

המשיבה עיריית חולון

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחולון (כב' השופט נ. אשכול) מיום 19.7.16 לפיו לאחר שמיעת ראיות זוכה המערער מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום והורשע בעבירה על פי סעיף 10(א)(5) לחוק עזר עירוני בחולון (העמדת רכב וחנייתו) (תשע"א - 2011). להלן "חוק העזר": על המערער נגזר קנס בסך 200 ₪.

להלן בקצרה נימוקי הערעור:

1. לא היו שלטים במקום בו חנה המערער האוסרים על חניה. בכתב האישום נטען כי חנה על מדרכה.
2. במקום בו חנה, חונים באופן קבוע כלי רכב על המדרכות במתחם ואינם מקבלים דוחות חניה.
3. המערער חנה כך שנותר מעבר גם לכלי רכב וגם להולכי רגל.
4. טעה בית משפט קמא כאשר ערך ביקור במקום ללא נוכחות המערער כך שהמערער לא יכול היה להצביע היכן חנה בדיוק וכן מאחר ותוואי השטח שונה.
5. בית משפט קמא טעה כאשר אימץ את עדותו של הפקח שלא זכר אם יש במקום מקומות חניה מסומנים או תמרורים ואף לא ידע היכן היה מיקומו המדויק של הרכב.

דין והכרעה

בדין בהקראה טען המערער כי החנה את רכבו בחניה מוסדרת כי לא היה במקום כל תמרור האוסר חניה, וכלי רכב חנו בכל האזור. ב"כ המשיבה טענה כי המערער החנה את רכבו על המדרכה וכי יש במקום הפרדה מפלסית. רכבו של המערער חנה על גבי שטח מרוצף, אבן משתלבת סמוך לשפת מדרכה הצבועה באדום לבן, באופן מוגבה מהכביש.

המחלוקת בין הצדדים הייתה בשאלה האם השטח בו החנה המערער את רכבו הינו מדרכה אם לאו. על מנת לבדוק העניין ערך בית משפט קמא סיור במקום ביום 13.7.16. יוער, כי הדיון בתיק זה הסתיים כשנה לפני כן, ביום 6.7.15 והתיק נדחה למתן פסק דין.

בית משפט קמא קבע בפסק דינו כי המערער החנה את רכבו במקביל לכביש ובסמוך לעץ וחנייה שכזו מהווה הפרעה לכניסת כלי רכב לחניון הסמוך. עוד קבע בית משפט קמא כי המערער לא חנה על המדרכה. בהתחשב בעובדות שקבע, זיכה כאמור, בית משפט קמא את המערער מהעבירה שיוחסה לו בכתב אישום, חניה על מדרכה, והרשיעו בעבירה אחרת, חניה **"במקום כניסה לשטח המיועד לכלי רכב, פרט להעלאת נוסעים והורדתם"**.

גם אם צדק בית משפט קמא במסקנותיו, בין היתר לאור התרשמותו מהביקור במקום, לא היה ראוי לערוך סיור כזה ללא נוכחות המערער וכפי ששמעתי מפי ב"כ המשיבה היום גם ללא נוכחות ב"כ המשיבה. מה גם שהמערער הורשע בעבירה אחרת מזו שבגינה הועמד לדין ועל פי הוראות סעיף 184 לחסד"פ היה צורך להזהירו וליתן לו אפשרות להתגונן בגין העבירה האחרת.

כאמור, הסיור במקום נערך כשנה לאחר תום הדיונים בתיק ולטענת המערער שונה בינתיים תוואי הדרך.

בנסיבות הללו סבורני כי יש צורך לבטל את פסק דינו של בית משפט קמא ולהחזיר לדיון אליו על מנת שיערוך ביקור במקום אם ימצא לנכון והפעם במעמד כל הצדדים, או שלא יבסס ממצאים על הביקור הקודם שנערך ללא נוכחות המערער. כמו כן יש לאפשר למערער להתגונן בגין העבירה האחרת בה הורשע. בדיון היום הסכימה ב"כ המשיבה כי יש צורך בנסיבות הללו להחזיר את הדיון לבית משפט קמא.

לאור כל האמור לעיל אני מבטלת את פסק דינו של בית משפט קמא ומחזירה אליו את התיק לדיון.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ז, 19 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.